

**Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om
ändring av lagen om djursjukdomar**

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att lagen om djursjukdomar ändras så, att kostnader, som föranleds av andra inspektioner eller åtgärder enligt lagen om djursjukdomar än sådana som jord- och skogsbruksministeriets veterinär- och livsmedelsavdelning eller länsstyrelsen särskilt förordnar, i de fall som definieras i den föreslagna lagen kan uppbäras hos ägaren eller innehavaren till djuret eller varan i fråga. Ägaren eller innehavaren skall betala de uppkomna kostnaderna direkt till den veterinär som utför inspektionen.

Enligt lagen om djursjukdomar kan om överlåtelse, transport, utförsel och införsel av djur, animaliska produkter, animaliskt avfall samt andra varor som eventuellt sprider djursjukdomar stadgas genom förordning. Det föreslås nu att stadgandet om bemyndigande att utfärda förordning preciseras så, att jord- och skogsbruksministeriets veterinär- och livsmedelsavdelning kan meddela föreskrifter om des-

sa genom förordning reglerade omständigheter. Det föreslås dessutom att i lagen intas ett stadgande om tvångsutförande av åtgärder som i samband med importinspektion ålagts importören. Tvångsutförande skulle kunna komma i fråga i de fall då importören försummat dessa åtgärder. Det föreslås ett förtydligande av stadgandena som gäller myndigheter och myndigheternas rätt till inspektioner. Den föreslagna lagen skall även innehålla ett befullmäktigande av veterinär- och livsmedelsavdelningen att meddela föreskrifter om program för hälsokontroll av djur.

De föreslagna ändringarna anknyter till verkställigheten av de avtalsförpliktelser som föranleds av utvecklingen inom den europeiska integrationen och avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES-avtalet).

Lagen avses träda i kraft så snart som möjligt efter att den har antagits, dock senast den 1 juli 1994.

MOTIVERING

1. Nuläge och föreslagna ändringar

1.1. Skyldigheter som anknyter till EES-avtalet

I samband med den europeiska integrationsutvecklingen och till följd av att avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES-avtalet) har trätt i kraft får veterinärmyndigheterna nya uppgifter. I bilaga I till EES-avtalet ingår rådets direktiv (90/667/EEG) om fastställande av veterinära bestämmelser för kvitttblivning och bearbetning av animaliskt avfall och för att släppa ut detta på marknaden

samt förebyggande av patogener i foder av animaliskt ursprung och om ändring av direktiv 90/425/EEG. Enligt direktivet i fråga skall de anläggningar som bearbetar animaliskt avfall innan verksamheten inleds godkännas av behöriga myndigheter som även regelbundet skall övervaka dessa. Avsikten är att övervakningen skall åläggas kommunalveterinärerna. Övervakningen verkställs genom inspektioner av anläggningarna i fråga med jämna mellanrum. Rådets direktiv om införande av gemenskapsåtgärder för bekämpning av klassisk svinepest (80/217/EEG), som ingår i avtalet, förut-

sätter å sin sida att användningen av matrester som innehåller kött kontrolleras för förhindrande av spridningen av svinpestvirus. Detta genomförs genom värmebehandlingstvång för matrester som innehåller kött och som används för utfodring av svin. Den apparatur och de anläggningar som används för värmebehandling av matrester skall godkännas av kommunalveterinären och användningen av dem skall övervakas regelbundet. Avsikten är att med stöd av 12 § lagen om djursjukdomar meddela föreskrifter om verkställigheten av direktiven i fråga.

Dessutom förutsätter bl.a. följande i EES-avtalet ingående direktiv regelbunden övervakning från myndigheternas sida: rådets direktiv om djurhälsovillkor för utsläppande på marknaden av djur och produkter från vattenbruk (91/67/EEG), rådets direktiv om djurhälsokrav som är tillämpliga vid handel inom gemenskapen med och import av djupfryst sperma från tamdjur av nötkreatur (88/407/EEG), rådets direktiv om djurhälsovillkor för handel inom gemenskapen med och import från tredje land av embryon från tamdjur av nötkreatur (89/556/EEG), rådets direktiv om djurhälsokrav som är tillämpliga vid handel inom gemenskapen med och import av sperma från tamdjur av svin (90/429/EEG) och rådets direktiv om djurhälsovillkor för handel inom gemenskapen och för import från tredje land av fjäderfä och kläckningsägg (90/539/EEG).

Med stöd av 12 § 1 mom. 13 punkten lagen om djursjukdomar kan jord- och skogsbruksministeriets veterinäravdelning i syfte att förebygga sjukdomar, förhindra deras spridning samt utreda sjukdomsläget bestämma att djurhållningsenheter som bedriver handel med och förmedling av djur och andra motsvarande anläggningar samt anläggningar som hanterar animaliskt avfall skall vara godkända eller registrerade av veterinäravdelningen eller en myndighet som den utser samt föremål för regelbunden övervakning. Avsikten är att bl.a. med stöd av detta stadgande meddela föreskrifter för verkställigheten av ovan nämnda direktiv. Förutom anläggningar som hanterar animaliskt avfall och anläggningar och apparatur som används för värmebehandling av matrester skall föreskrifterna gälla t.ex. fiskodlingsanstalter, seminstationer, embryotransplantationsgrupper, för export godkända fjäderfäföretag och alla avelshönsier.

Myndigheternas kontroll- och övervaknings-

verksamhet är av förebyggande karaktär och den nytta som indirekt fås av den är betydande, om man jämför med de ekonomiska följder som uppkommer om djursjukdomar skulle sprida sig. De ekonomiska kostnader som t.ex. svinpest förorsakar för en svinhushållningsföretagare är betydande. Om svinpest konstateras på en svingård skall bl.a. alla svingårdens svin slaktas, liksom även svinen från de svingårdar som eventuellt varit i kontakt med den besmittade svingården. Dessutom skulle exporten av fläsk till Förenta staterna och Japan omedelbart avbrytas om ett fall av svinpest skulle konstateras i Finland.

1.2. Myndigheterna som handhar verkställandet av lagen om djursjukdomar (5 § 2 och 4 mom.)

Myndigheterna som handhar verkställandet av lagen om djursjukdomar är länsstyrelserna, länsveterinärerna, kommunalveterinärerna, stadsveterinärerna och dessutom i slakterierna besiktningveterinärerna samt även andra veterinärer som förordnats till det. Det är ändamålsenligt att t.ex. registreringsuppgifter enligt lagen om djursjukdomar skall kunna åläggas även andra under jord- och skogsbruksministeriet lydande myndigheter, t.ex. landsbygdsnäringsdistrikten. Därför föreslås 5 § 2 och 4 mom. lagen om djursjukdomar att ändras så, att jord- och skogsbruksministeriets veterinär- och livsmedelsavdelning vid behov skall kunna ålägga uppgifter som anknyter sig till verkställandet av lagen om djursjukdomar samt anvisningar och föreskrifter som behövs för deras utförande också till andra myndigheter som lyder under jord- och skogsbruksministeriet.

1.3. Programmen för hälsokontroll av djur (det inledande stycket; 12 § 1 mom. samt dess 14 och 15 punkt)

Genom program för hälsokontroll av djur försöker man förebygga spridningen av djursjukdomar. Genom programmen strävar man även efter att i landet skall finnas tillgång till friska djur bl.a. för förädling. Programmen för hälsokontroll omfattar förfaringssätt vid djurhållning och föreskrifter om de undersökningar av djuren som skall företas med vissa intervaller.

Hälsokontrollprogrammen är antingen obligatoriska eller frivilliga. Hälsokontrollprogrammet är obligatoriskt i de fall då bekämpandet av djursjukdomar det förutsätter. Även EES-avtalet innefattar stadganden om obligatoriska program för hälsokontroll. Undersöknings- och veterinärkostnader som föranleds av obligatoriska hälsokontrollprogram betalas, på samma sätt som för närvarande, av statens medel.

I 12 § 1 mom. lagen om djursjukdomar ingår en relativt omfattande behörighet att utfärda föreskrifter. På basis av denna behörighet kan veterinär- och livsmedelsavdelningen meddela behövliga föreskrifter för förebyggande av djursjukdomar. För tydlighetens skull föreslås att till 12 § 1 mom. fogas en ny 15 punkt, enligt vilken veterinär- och livsmedelsavdelningen vid behov kan förordna om anordnande och genomförande av program för hälsokontroll av djur. Till följd av att en ny punkt fogas till momentet föreslås en teknisk ändring i 14 punkten.

Veterinäravdelningens namn ändrades till veterinär- och livsmedelsavdelning genom förordningen om jord- och skogsbruksministeriet (1285/92). Som följd härav föreslås att det inledande stycket i 12 § ändras på motsvarande sätt.

1.4. Inspektionsrätt (12 a § 1 och 3 mom.)

Länsveterinären, kommunalveterinären och av veterinär- och livsmedelsavdelningen förordnad annan veterinär har med stöd av 12 a § 1 mom. lagen om djursjukdomar för verkställigheten av lagen och tillsynen över att lagen följs rätt att få tillträde till de utrymmen där djur hålls samt ta behövliga prov. De direktiv som ingår i EES-avtalet som nämndes ovan förutsätter också regelbundna inspektioner i anläggningarna. En sådan tjänsteveterinär som avses ovan skall därför ha rätt att få tillträde till anläggningarna i fråga och därför föreslås att till lagen om djursjukdomar fogas ett stadgande om inspektionsrätt som rör detta.

Enligt artikel 108 och 109 i EES-avtalet övervakas fullgörandet av skyldigheterna enligt avtalet inom EFTA-staterna av EFTA:s övervakningsmyndighet. Övervakningsförfarandet skall stå i överensstämmelse med det övervakningsförfarande som iaktas av Europeiska gemenskapen (EG). Stadgandena om EG:s

veterinära experter eller andra myndigheter i ovan nämnda direktiv gäller således även motsvarande personer som är anställda av EFTA:s övervakningsmyndighet. EES-avtalet förutsätter att de tjänstemän som är anställda av EFTA:s övervakningsmyndighet skall få tillträde till anläggningarna för inspektioner. Med hänvisning till detta föreslås det att till 12 a § lagen om djursjukdomar fogas ett nytt 3 mom. om inspektionsrätt som innehas av myndigheter som avses i internationella fördrag som är bindande för Finland.

1.5. Närmare föreskrifter (13 § 2 mom.)

Enligt 13 § lagen om djursjukdomar kan genom förordning stadgas om överlåtelse, transport, utförsel, införsel och transitering av djur, animaliska produkter, animaliskt avfall samt andra föremål och varor som eventuellt sprider sjukdomar. I fråga om import och export stadgas om detta i förordningen om förhindrande av djursjukdomars spridning i samband med import (884/75). Om transport av djur stadgas i förordningen angående begränsning av transporten av djur för förhindrande av djursjukdomars spridning (572/81).

Förordningen om import och export måste revideras i samband med att EES-avtalet träder i kraft. Stadgandena om import- och exportinspektioner som utförs med stöd av lagen om djursjukdomar revideras i detta sammanhang, eftersom gällande förordning inte längre motsvarar de förändrade omständigheterna.

I propositionen föreslås att till 13 § lagen om djursjukdomar fogas ett nytt 2 mom., enligt vilket jord- och skogsbruksministeriets veterinär- och livsmedelsavdelning kan meddela föreskrifter som preciserar förordningen om import och export. Om bekämpande av djursjukdomar i samband med export och import stadgas i regel i förordningen. Möjligheten att precisera förordningens stadganden genom veterinär- och livsmedelsavdelningens föreskrifter är dock nödvändig. Avsikten är att avdelningen skall meddela närmare föreskrifter t.ex. om importvillkor, godkännande av en handling som utfärdats i en annan stat eller kontroll som gjorts i en annan stat som utredning över djurets eller varans importduglighet, utredningar som skall fogas till importtillståndet, utförande av import- och exportinspektion samt identifiering och märkning av varor.

I samband med import- och exportinspektio-

ner kan det i flera fall uppstå situationer som kräver snabba åtgärder, och härvid är ett ministeriebeslut ofta lämpligare för utredande av situationen. För förebyggande av spridning av djursjukdomar skall de förhindrande åtgärderna vidtas utan dröjsmål. T.ex. import från ett land där man konstaterat mul- och klövsjuka förutsätter omedelbart förbud mot import från landet i fråga. En del av de ärenden som anknyter till import och export är till sin natur sådana att en förordning är en allt för hög författningsnivå för reglering av dem. Sådana ärenden är t.ex. föreskrifter om import- och exporthandlingar.

Med stöd av 13 § lagen om djursjukdomar kan genom förordning även stadgas om överlåtelse och transport av djur. Vad gäller detta kan det uppkomma situationer motsvarande dem som kan uppkomma vid export- och importinspektioner. Därför borde stadgandet ändras så, att det blir möjligt för veterinär- och livsmedelsavdelningen att meddela preciserande föreskrifter. Det vore ändamålsenligt att t.ex. detaljerade transport- och överlåtelsebegränsningar för enskilda sjukdomar ges i form av föreskrifter på lägre nivå.

Med hänvisning till det ovan anförda föreslås att till 13 § lagen om djursjukdomar fogas ett nytt 2 mom., enligt vilket genom förordning kan stadgas att jord- och skogsbruksministeriets veterinär- och livsmedelsavdelning kan meddela föreskrifter om de omständigheter som avses i 1 mom.

1.6. Tvångsutförande (13 a §)

Lagen om djursjukdomar innehåller inget stadgande som berättigar veterinärmyndigheterna att genom tvångsutförande vidta åtgärder som ankommer på importören men som han försummat. De fall som förekommit i praktiken visar dock att det borde finnas en möjlighet till tvångsutförande. Som exempel kan nämnas en situation där det förordnas att en för import ämnad vara som är importoduglig skall förstöras för att spridning av djursjukdomar skall förhindras, men åtgärden inte vidtas. Därför föreslås det att till lagen om djursjukdomar fogas ett stadgande som berättigar till tvångsutförande. Vid tvångsutförande tillämpas i övrigt stadgandena i viteslagen (1113/90).

Enligt den föreslagna paragrafen kan jord-

och skogsbruksministeriets veterinär- och livsmedelsavdelning eller länsstyrelsen förordna om tvångsutförande i fråga om produkter som underkänts vid importinspektion. Gällande lag om djursjukdomar stadgar inte om situationer där en viss åtgärd på förordnande av myndighet skall vidtas på grund av omständigheter som konstaterats vid importgranskning och där myndighetens förordnande inte efterlevs. Syftet är att länsstyrelsen som lokal myndighet i första hand skall sköta uppgifterna i samband med importinspektioner. Eftersom veterinär- och livsmedelsavdelningen dock genom förordningen angående import och export skall tilldelas behörighet att utföra importinspektioner borde veterinär- och livsmedelsavdelningen även vara behörig att förordna om tvångsutförande.

Beslutet om tvångsutförande skall vara verkställbart trots anförda besvär, om inte besvärsmyndigheten beslutar annat.

Enligt 14 § viteslagen skall t.ex. ett åläggande om förstörande förenas med hot om att en åtgärd som inte har vidtagits enligt åläggandet vidtas på den försumliges bekostnad. Kostnaderna för sådant tvångsutförande betalas av statens medel och uppbärs hos den försumlige så, som om indrivning av skatter och avgifter i utsökningsväg stadgas.

1.7. Veterinärarvode (15 § 1 mom.)

Enligt 15 § 1 mom. lagen om djursjukdomar betalas av statens medel arvoden för veterinärer som på förordnande av en myndighet fullgjort en uppgift som hör till verkställigheten av lagen. Arvodena betalas enligt förordningen om förrättningsarvoden till veterinärer (1269/89). Av statens medel ersätts även de kostnader som föranleds veterinären av användningen av egna redskap och förnödenheter. Enligt 2 mom. i denna paragraf betalas av statens medel kostnaderna för isolering och bevakning av ett område, varom myndigheten förordnat.

I 24 § lagen om djursjukdomar ingår ett allmänt bemyndigande att genom förordning utfärda närmare stadganden om verkställigheten av lagen om djursjukdomar. För tydlighetens skull föreslås att lagens 15 § 1 mom. i detta sammanhang ändras så, att till momentet fogas ett omnämnande om betalandet av ovan näm-

da kostnader så som genom förordning stadgas. Härvid skulle utfärdandet av en förordning tydligt grunda sig på ett särskilt bemyndigande i lagen. I ovan nämnda förordning om förrättningsarvoden nämns inte med stöd av vilken lag den givits. I statsförfattningskommissionens betänkande (komm.bet.1993:20) ingår ett förslag till ändring av 21 § regeringsformen, enligt vilket för utfärdande av förordningar, med undantag av promulgationsförordningar för statsfördrag, behövs ett särskilt bemyndigande i lag.

1.8. Kostnader som betalas av djurets eller varans ägare eller innehavare (15 § 3 mom.)

Det föreslås att till 15 § fogas ett nytt 3 mom., i vilket definieras de inspektioner och åtgärder som betalas av djurets eller varans ägare eller innehavare. Sådana inspektioner är inspektioner som anknyter till import, export och transport av djur eller varor liksom kostnader som förorsakas av frivilliga program för hälsokontroll av djur. Veterinären kunde för en inspektion eller en åtgärd av ägaren eller innehavaren uppbära en av jord- och skogsbruksministeriet närmare fastställd ersättning som motsvarar den ersättning som fastställs för motsvarande inspektioner och åtgärder i det kommunala allmänna tjänstekollektivavtalets och kollektivavtalets veterinärtaxa.

Enligt 7 § förordningen om förhindrande av djursjukdomars spridning i samband med import betalar importören de kostnader som föranleds av åtgärder på grund av importinspektion. Avsikten är att kostnaderna skall uppbäras enligt orsaksprincipen. Det är inte skäl att ändra praxis. Även EES-avtalet förutsätter att avgift uppbärs för dessa inspektioner. Beslut i ärendet kan fattas nationellt tills EESis blandkommitté beslutar verkställa reglerna om de avgifter som skall uppbäras enligt protokoll 10 till EES-avtalet.

Vad gäller frivilliga program för hälsokontroll av djur ansvarar djurens ägare för de kostnader som programmen föranleder. Detta är motiverat, eftersom djurägaren kan välja om han vill ansluta sig till ett frivilligt program för hälsokontroll av djur eller inte. Anslutningen till ett hälsokontrollprogram stöder för sin del näringsverksamheten i anknytning till djurhållning.

2. Propositionens ekonomiska verkningar

2.1. Statsekonomiska verkningar

Propositionen har inga betydande statsekonomiska verkningar.

Rådets direktiv 90/667/EEG, som ingår i EES-avtalet, förutsätter att anläggningar som bearbetar animaliskt avfall skall låta godkänna sin verksamhet och att anläggningarna skall vara underkastade regelbunden kontroll. I Finland finns för närvarande ca 70 anläggningar som skall godkännas och underkastas regelbunden kontroll i samband med att direktivet verkställs. Anläggningarna skall därför inspekteras av kommunalveterinären, varefter verksamheten skall inspekteras med jämna mellanrum. Kostnaderna för dessa besök faller enligt propositionen på staten. Den kontrollerande veterinärens arvoden betalas enligt förordningen om förrättningsarvoden till veterinärer.

Rådets direktiv 80/217/EEG om svinpest, som ingår i EES-avtalet, förutsätter kontroll av användningen av matrester som innehåller kött om resterna används för utfodring av husdjur. I Finland finns för närvarande ca 200 gårdsbruksenheter som använder matrester vid utfodringen av svin. När direktivet verkställs fastställs ett värmebehandlingstvång för matrester som innehåller kött, och i detta sammanhang skall kommunalveterinären godkänna den apparatur och de anläggningar där matrester skall värmebehandlas. Avsikten är att apparaturen skall inspekteras årligen efter att den godkänts. Anläggningarna skulle inspekteras 4 gånger per år, eftersom verksamheten där sker i större skala och kontrollen därför måste vara mera frekvent. Staten ansvarar även för de kostnader som föranleds av denna kontroll.

De årliga kostnaderna för inspektionen av ovan nämnda anläggningar och apparatur understiger 100 000 mk. Kontrollkostnaderna har redan beaktats i 1994 års budget.

2.2. Inverkningar på näringslivet

Propositionen har inga betydande inverkaner på näringslivet. Vad gäller export och import betalar näringsidkaren redan nu de kostnaderna som föranleds av inspektionerna. De kostnader som anknyter till transporter är svåra att beräkna, eftersom de är beroende

av förändringar i djursjukdomsläget. Vad gäller de frivilliga programmen för hälsokontroll av djur beslutar näringsidkaren själv om anslutning till programmet.

3. Verknningar i fråga om organisation och personal

Propositionen har inga verknningar i fråga om organisation och personal. Enligt propositionen föreslås att jord- och skogsbruksministeriets veterinär- och livsmedelsavdelning skall kunna ålägga uppgifter enligt lagen om djursjukdomar också till andra myndigheter som lyder under jord- och skogsbruksministeriet. Meningen är närmast att ålägga landsbygdsnäringsdistrikten vissa uppgifter som anknyter sig till verkställandet av lagen om djursjukdomar.

4. Beredningsskeden

Propositionen har beretts som tjänsteuppdrag vid jord- och skogsbruksministeriet.

Utlåtanden om propositionen har inbegärts hos de myndigheter, organisationer och andra, vilkas verksamhetsområde ärendet gäller eller

som annars antas vara intresserade av ärendet. Utlåtanden gavs av finansministeriet, justitieministeriet, tullstyrelsen, anstalten för veterinärmedicin och livsmedel, länsstyrelserna, Finlands Kommunförbund, kommunala arbetsmarknadsverket, Centralförbundet för lant- och skogsbruksproducenter, Svenska Lantbruksproducenternas Centralförbund, Finlands Fiskodlarförbund rf samt Finlands Veterinärförbund.

I flera utlåtanden fästes särskild uppmärksamhet vid att bekämpandet av djursjukdomar är statens uppgift och att staten därför i huvudsak även borde ansvara för de kostnader som uppkommer i sammanhanget. Utlåtandena har beaktats vid den vidare beredningen av propositionen.

5. Ikraftträdande

Lagen föreslås träda i kraft så snart som möjligt efter att den har antagits, dock senast den 1 juli 1994.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

Lag

om ändring av lagen om djursjukdomar

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 18 januari 1980 om djursjukdomar (55/80) 5 § 2 och 4 mom., i 12 § 1 mom. det inledande stycket samt 14 punkten, 12 a § 1 mom. och 15 § 1 mom., av dessa lagrum det inledande stycket samt 14 punkten i 12 § 1 mom. samt 12 a § 1 mom. sådana de lyder i lag av den 21 augusti 1992 (809/92), samt

fogas till 12 § 1 mom., sådant det lyder i nämnda lag av den 21 augusti 1992, en ny 15 punkt, till 12 a §, sådan den lyder i sistnämnda lag, ett nytt 3 mom., till 13 §, sådan den lyder i sistnämnda lag, ett nytt 2 mom., till lagen en ny 13 a § och till 15 § ett nytt 3 mom. som följer:

5 §

De uppgifter som ansluter sig till verkställigheten av denna lag handhas av länsstyrelsen och underställd denna närmast av länsveterinären inom länets område, av kommunal- och stadsveterinären inom hans tjänsteområde och av besiktningsveterinär vid slakteri. Jord- och skogsbruksministeriets veterinär- och livsmedelsavdelning kan också ålägga annan myndig-

het som lyder under jord- och skogsbruksministeriet och som förordnas av veterinär- och livsmedelsavdelningen uppgifter som anknyter sig till verkställandet av denna lag.

Ovan i denna paragraf avsedda veterinärer och andra myndigheter som förordnats av veterinär- och livsmedelsavdelningen är skyldiga att i uppgifter, som ansluter sig till verkställigheten av denna lag, följa anvisningar och

föreskrifter som utfärdas av jord- och skogsbruksministeriets veterinär- och livsmedelsavdelning.

12 §

Jord- och skogsbruksministeriets veterinär- och livsmedelsavdelning kan i syfte att förebygga djursjukdomar, förhindra deras spridning samt utreda sjukdomsläget

14) meddela föreskrifter om godkännande, registrering samt ordnande av övervakning av sådana djurhållningsenheter och anläggningar som nämns i 13 punkten; samt

15) meddela föreskrifter om hur program för hälsokontroll av djur skall arrangeras och genomföras.

12 a §

För verkställigheten av denna lag och tillsynen över att lagen följs har en veterinär som anges i 5 § rätt att få tillträde till de anläggningar som avses i denna lag och till de utrymmen där djur hålls samt att ta behövliga prov.

Vad som i 1 mom. stadgas om finska myndigheters rätt att få tillträde till anläggningar och utrymmen som skall inspekteras gäller även myndigheter som nämns i internationella avtal som är bindande för Finland.

13 §

Genom förordning kan dessutom stadgas att jord- och skogsbruksministeriets veterinär- och livsmedelsavdelning kan meddela föreskrifter om de omständigheter som avses i 1 mom.

13 a §

Jord- och skogsbruksministeriets veterinär-

och livsmedelsavdelning eller länsstyrelsen kan på importörens bekostnad bestämma att sådana åtgärder skall vidtas som importören enligt lag eller förordning skall vidta i fråga om produkter som underkänts vid importinspektion och som importören försummat att vidta. Beslut om tvångsutförande skall utan hinder av att ändring sökts iaktas, om inte besvärsmyndigheten bestämmer något annat. Vad gäller tvångsutförande tillämpas i övrigt viteslagen (1113/90) i tillämpliga delar.

15 §

Av statens medel betalas, enligt vad som närmare stadgas genom förordning, resekostnader och arvoden för veterinärer eller andra, som på förordnande av en myndighet fullgjort uppgifter som faller inom området för verkställigheten av denna lag, samt övriga kostnader som användningen av egna redskap och förnödenheter föranleder.

Utän hinder av vad som stadgas i 1 mom. skall ägaren eller innehavaren av ett djur eller en vara dock till den som utför en inspektion eller vidtar en åtgärd betala ersättning för en inspektion eller en åtgärd som föranleds av import, export eller transport av djur eller vara eller av ett frivilligt program för hälsokontroll av djur. Jord- och skogsbruksministeriet bestämmer närmare storleken på den ersättning som skall betalas och följer härvid i tillämpliga delar vad som i det allmänna kommunala tjänste- och arbetskollektivavtalets veterinärtaxa bestäms om den ersättning som skall utgå för motsvarande inspektioner och åtgärder, om inte något annat förutsätts i ett internationellt avtal som är bindande för Finland.

Denna lag träder i kraft den 199 .

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan den träder i kraft.

Helsingfors den 22 april 1994

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Jord- och skogsbruksminister *Mikko Pesälä*

Lag

om ändring av lagen om djursjukdomar

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 18 januari 1980 om djursjukdomar (55/80) 5 § 2 och 4 mom., i 12 § 1 mom. det inledande stycket samt 14 punkten, 12 a § 1 mom. och 15 § 1 mom., av dessa lagrum det inledande stycket samt 14 punkten i 12 § 1 mom. samt 12 a § 1 mom. sådana de lyder i lag av den 21 augusti 1992 (809/92), samt

fogas till 12 § 1 mom., sådant det lyder i nämnda lag av den 21 augusti 1992, en ny 15 punkt, till 12 a §, sådan den lyder i sistnämnda lag, ett nytt 3 mom., till 13 §, sådan den lyder i sistnämnda lag, ett nytt 2 mom., till lagen en ny 13 a § och till 15 § ett nytt 3 mom. som följer:

Gällande lydelse

5 §

De uppgifter som ansluter sig till verkställigheten av denna lag handhas av länsstyrelsen och underställd denna närmast av länsveterinären inom länets område, av kommunal- och stadsveterinären inom hans tjänsteområde och av besiktningsveterinär vid slakteri.

Ovan i denna paragraf avsedda veterinärer är skyldiga att i uppgifter, som ansluter sig till verkställigheten av denna lag, följa anvisningar och föreskrifter som utfärdas av jord- och skogsbruksministeriets veterinäravdelning.

12 §

Jord- och skogsbruksministeriets veterinäravdelning kan i syfte att förebygga djursjukdomar, förhindra deras spridning samt utreda sjukdomsläget

14) meddela föreskrifter om godkännande, registrering samt ordnande av övervakning av sådana djurhållningsenheter och anläggningar som nämns i 13 punkten.

Föreslagen lydelse

5 §

De uppgifter som ansluter sig till verkställigheten av denna lag handhas av länsstyrelsen och underställd denna närmast av länsveterinären inom länets område, av kommunal- och stadsveterinären inom hans tjänsteområde och av besiktningsveterinär vid slakteri. *Jord- och skogsbruksministeriets veterinär- och livsmedelsavdelning kan också ålägga annan myndighet som lyder under jord- och skogsbruksministeriet och som förordnas av veterinär- och livsmedelsavdelningen uppgifter som anknyter sig till verkställandet av denna lag.*

Ovan i denna paragraf avsedda veterinärer och andra myndigheter som förordnats av veterinär- och livsmedelsavdelningen är skyldiga att i uppgifter, som ansluter sig till verkställigheten av denna lag, följa anvisningar och föreskrifter som utfärdas av jord- och skogsbruksministeriets veterinär- och livsmedelsavdelning.

12 §

Jord- och skogsbruksministeriets veterinär- och livsmedelsavdelning kan i syfte att förebygga djursjukdomar, förhindra deras spridning samt utreda sjukdomsläget

14) meddela föreskrifter om godkännande, registrering samt ordnande av övervakning av sådana djurhållningsenheter och anläggningar som nämns i 13 punkten; *samt*

15) *meddela föreskrifter om hur program för hälsokontroll av djur skall arrangeras och genomföras.*

Gällande lydelse

12 a §

För verkställigheten av denna lag och tillsynen över att lagen följs, har en veterinär som anges i 5 § rätt att få tillträde till de utrymmen där djur hålls samt ta behövliga prov.

Föreslagen lydelse

12 a §

För verkställigheten av denna lag och tillsynen över att lagen följs har en veterinär som anges i 5 § rätt att få tillträde till de anläggningar som avses i denna lag och till de utrymmen där djur hålls samt att ta behövliga prov.

Vad som i 1 mom. stadgas om finska myndigheters rätt att få tillträde till anläggningar och utrymmen som skall inspekteras gäller även myndigheter som nämns i internationella avtal som är bindande för Finland.

13 §

Genom förordning kan dessutom stadgas att jord- och skogsbruksministeriets veterinär- och livsmedelsavdelning kan meddela föreskrifter om de omständigheter som avses i 1 mom.

13 a §

Jord- och skogsbruksministeriets veterinär- och livsmedelsavdelning eller länsstyrelsen kan på importörens bekostnad bestämma att sådana åtgärder skall vidtas som importören enligt lag eller förordning skall vidta i fråga om produkter som underkänts vid importinspektion och som importören försummat att vidta. Beslut om tvångsutförande skall utan hinder av att ändring sökts iakttas om inte besvärsmyndigheten bestämmer något annat. Vad gäller tvångsutförande tillämpas i övrigt viteslagen (1113/90) i tillämpliga delar.

15 §

Av statens medel bestrides resekostnader och arvoden för veterinär eller annan, som på förordnande av myndighet fullgjort uppgift, som hör till verkställigheten av denna lag, samt övriga kostnader, som användning av egna redskap och förnödenheter föranleder.

15 §

Av statens medel betalas, enligt vad som närmare stadgas genom förordning, resekostnader och arvoden för veterinärer eller andra, som på förordnande av en myndighet fullgjort uppgifter som faller inom området för verkställigheten av denna lag, samt övriga kostnader som användningen av egna redskap och förnödenheter föranleder.

Utan hinder av vad som stadgas i 1 mom. skall ägaren eller innehavaren av ett djur eller en vara dock till den som utför en inspektion eller vidtar en åtgärd betala ersättning för en inspektion eller en åtgärd som föranleds av import, export eller transport av djur eller vara eller av ett frivilligt program för hälsokontroll av djur. Jord- och skogsbruksministeriet bestämmer när-

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

mare storleken på den ersättning som skall betalas och följer härvid i tillämpliga delar vad som i det allmänna kommunala tjänste- och arbetskollektivavtalets veterinärtaxa bestäms om den ersättning som skall utgå för motsvarande inspektioner och åtgärder, om inte något annat förutsätts i ett internationellt avtal som är bindande för Finland.

*Denna lag träder i kraft den 199 .
Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan den träder i kraft.*